

Boligministeren (*Johan Philipssen*):

Jeg har i går til brug ved et samråd i erhvervsudvalget, som skal finde sted i denne uge, udførligt redegjort for fastprisordningen og for de lempelser, der er gennemført siden dens indførelse i 1968.

I januar i år blev der under indtryk af de voldsomme prisstigninger i forbindelse med oliekrisen sat en grænse for den risiko ved den fremtidige prisudvikling, som en entreprenør går ind i, og i sommer blev der yderligere åbnet muligheder for, at offentlige bygherrer kan godtgøre entreprenøren nogle af de prisstigninger, der fandt sted i løbet af 1973, altså med tilbagevirkende kraft.

Vi må erkende, at prisstigningerne har givet entreprenørerne alvorlige problemer under oliekrisen, og de gennemførte ændringer viser, at der i regeringen er vilje til at afbøde de virkninger, som pludselige og meget høje prisstigninger kan have for entreprenørerne.

På denne baggrund kan man undre sig over, hvorfor fastprisordningen netop nu tages op til debat. Ordningen har i dag en større udbredelse end nogen sinde. Mange amter, kommuner og private, der ikke er forpligtet dertil, udbyder efter cirkulærets regler. Fordelene ved fastprisordningen er de samme i dag, som da den blev indført. Den giver sikkerhed for byggeprisen fra tilbudsdagen og styrker dermed det offentliges økonomikontrol.

Betydningen af, at man holder de af finansudvalget, kommunalbestyrelserne og amtsrådene givne bevillinger, behøver jeg næppe at understrege, og der er flere amtsråd, der i dag gerne ville have haft vished for, hvad deres hospitalsbyggeri kommer til at koste, når det er færdigt.

Ordningen sikrer også en bedre tilrettelæggelse af byggeriets udførelse uden fordyrende projektændringer undervejs, og byggeregnskabet og dermed administrationen forenkles.

Må jeg sige, at jeg anser ordningen med fast pris og tid for at være behæftet med både fordele og mangler. Den vigtigste fordel er den, at den forhindrer de arvesynder, som projekterende ingeniører og specielt bygherrerne og de udførende har begået i tidens løb. Vi ved, at der specielt fra bygherrens side undervejs ustandselig er kommet krav om ændringer i de ting, der er sat i gang,

med det resultat, at den endelige pris, f. eks. for en skole eller andet, er blevet en helt anden end forudset, og det tvinger dem altså til forud for byggeriets igangsættelse at blive enige med sig selv om, hvad de i grunden vil bygge. Vi har nøje fulgt prisudviklingen, ikke mindst i den sidste tid, hvor der på én gang er blevet udbudt mange offentlige arbejder til fast pris og tid, og det har til manges forundring vist sig, at det offentlige i dag får priser ind på bygge- og anlægsarbejder, der er på samme niveau som sidste år, og det viser altså, at det afgørende for prisdannelsen er konkurrencen.

Men jeg erkender imidlertid, at der stadig er problemer for entreprenørerne trods de gennemførte lempelser, og i overensstemmelse med det løfte, jeg tidligere har givet de udførendes organisationer, er der netop indledt yderligere forhandlinger om yderligere smidiggørelse af de ordninger, vi har.

Hans Bjerregaard (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen, men jeg synes jo stadig, at det ville være mest formålstjenligt at få dette cirkulære ophævet, fordi det, vi oplever nu, er, at de firmaer, der var så forudseende eller måske så velfunderede, at det ikke lykkedes at få dem knækket, da cirkulæret blev udstedt, nåede at leve så lang tid, at de nåede at blive klogere.

Der kommer kun det ud af det, at når de nu giver et tilbud på et stykke arbejde, så regner de ud, hvad det sådan cirka vil koste, og så siger de, at priserne jo nok stiger 30 pct., inden de er færdige, og det lægger de oveni. Når de samtidig har afgivet tilbuddet til fast tid, sker der det, at så snart de går i gang på byggepladserne, sender de nogle folk ud på andre byggepladser, hvor de shanghajer arbejdere ved at byde dem noget mere i løn, end de kan få de andre steder. På den måde presser man lønniveauet unaturlig højt i vejret.

Når boligministeren nævner, at der nok er mange, som i øjeblikket ville være glade, hvis de havde udbudt bl. a. hospitalsbyggeri til fast pris og fast tid, så er det da meget muligt, men spørgsmålet er så, om fejlen ligger hos entreprenørerne, som udfører arbejdet, eller om fejlen simpelt hen ligger hos de mennesker, der projekterer det. De projekterer bare et eller andet og får det god-